

VAZ DIAS

KNIPSELSERVICE

Singel 91, Postbus 491
1000 AL Amsterdam
Telefoon 020-24 72 76

Datum:

4 OKT. 1990

ZWOLSE COURANT

Maar de scherpe randjes zijn er af

Jango Edwards lacht zich vrij

KLEINKUNST

Jango Edwards & the Little Big Nose met ^{Holey} Moley.

Nieuwe Buitensociëteit.
Woensdag 3 oktober.

Lach je te pletter en probeer vrij te zijn. ('Laugh your ass off, and try to be free'), dat is het credo van de engelstalige komiek Jango Edwards die gisteravond voor een bomvolle nieuwe Buitensociëteit zijn ^{Holey} Moley show de zaal in lanceerde. Zo maf als hij vroeger was, is hij niet meer. De scherpe randjes zijn er bij Jango af. Maar als komiek is hij rijper en subtieler dan ooit.

Jango komt door het zijpad het podium op, spuit onderweg twee bussen confetti leeg en strooit er papiersnippers bij rond. Hij is getooid in een zwart-witte lange regenjas, draagt een soort zwembril en schreeuwt hees en ongecon-

troleerd in het rond. Hij staat nog geen twee minuten op het podium of de eerste lachsalvo's schallen al door de zaal.

Jango stapt met de vier man sterke Nederlandse begeleidingsband in een vliegtuig en vertrekt voor een waanzinnige vlucht. Dat laatste natuurlijk vooral omdat hij zelf aan boord is. In een noodgang transformeert hij zich meer dan tien verschillende personages, waaronder een stewardess op rolschaatsen die bij het demonstrenen van een reddingsvest deze opblaast tot twee ballonnen van het formaat koelkast. Even later is hij een dief die inbreekt en met meesterlijke pantomime de zaal op de kop zet.

Mooi is ook de scène waarin hij zichzelf opereert, waarbij het bloed de zaal in spuit. Iets soortgelijks gebeurt even later ook met bier. De mooiste scène is die waarin hij een soort Alladin uit duizend-en-één-nacht speelt. Op een vliegend tapijt wil hij een slang bezweren, die

bij vergis wordt onthoofd zodat hij dan maar besluit een strip-tease te beginnen. Zo gaat het maar door. De put van Jango lijkt zonder bodem en andere grenzen. En toch is deze meneer wel eens veel scherper geweest, veel pittiger en verrassender. Zoals ook Iggy Pop, Johnny Rotten en Alice Cooper in hun jongere jaren de beuk erin gooiden. Pop liep door glas, Rotten zaagde gitaren doormidden en Cooper stond met wurgslangen op het toneel. Edwards was in die jaren ook zo gek als een deur en schier onvermoeibaar. Nu liep hij na een break-dance poging zwaar hijgend de zaal uit. Doornat en met een gerimpeld vermoeid gezicht.

Maar het doet er allemaal niet aan af dat het gemeeleerde publiek een heel erg groot komiek zag optreden, die bovendien ook nog vuur spuugde, perfect rolschaatste en meer dan voortreffelijk pantomime speelde. Het decor, de muziek, de rekwisieten, de timing, het was allemaal af. Jammer alleen dat de leden van de band ook af en toe mee acteerden. Ze hadden zich beter bij hun instrumenten kunnen houden. De professional Edwards kreeg desondanks een lang staand applaus, waarna het publiek de wilde haren weer rechtkamde en met een glimlach om de mond buiten de regen in moest. HANS BROK